

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A TANÁCS 15/2009/EK RENDELETE

(2009. január 8.)

az Indiából származó polietilén-tereftalát (PET) fólia behozatala vonatkozásában végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló 367/2006/EK rendelet és az Indiából származó polietilén-tereftalát (PET) fólia behozatala vonatkozásában végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1292/2007/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre⁽¹⁾ (a továbbiakban: az alaprendelet) és különösen annak 19. és 24. cikkére,

tekintettel a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság által benyújtott javaslatra,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS

I. Előzetes vizsgálat és a hatályos kiegyenlítő intézkedések

- (1) 1999 decemberében a Tanács a 2597/1999/EK rendelettel⁽²⁾ végleges kiegyenlítő vámot vetett ki az ex 3920 62 19 és az ex 3920 62 90 KN-kód alá tartozó, Indiából származó polietilén-tereftalát (PET) fólia (a továbbiakban: az érintett termék) behozatalára. A fenti rendelet elfogadásához vezető vizsgálat a továbbiakban: „eredeti vizsgálat”. Az intézkedések az érintett termék egyedileg megnevezett exportőröktől származó behozatala esetében 3,8 % és 19,1 % közötti kiegyenlítő érték vám, míg az összes többi vállalat vonatkozásában 19,1 %-os maradványvám formáját öltötték. Az eredeti vizsgálati időszak 1997. október 1-jétől 1998. szeptember 30-ig tartott.

⁽¹⁾ HL L 288., 1997.10.21., 1. o.

⁽²⁾ HL L 316., 1999.12.10., 1. o.

- (2) Az alaprendelet 18. cikkében előírt lejárati felülvizsgálatot követően 2006 márciusában a Tanács 367/2006/EK rendeletével⁽³⁾ fenntartotta az Indiából származó PET-fólia behozatalára a 2597/1999/EK rendelettel kivetett végleges kiegyenlítő vámot. A felülvizsgálati időszak 2003. október 1-jétől 2004. szeptember 30-ig tartott.

- (3) Az egyik indiai PET-fólia-gyártó – a Garware Polyester Limited (a továbbiakban: Garware) – támogatásának időközi felülvizsgálatát követően a Tanács 2006 augusztusában az 1288/2006/EK rendelettel⁽⁴⁾ módosította a Garware-re a 367/2006/EK rendelettel kivetett végleges kiegyenlítő vámot.

- (4) Egy másik indiai PET-fólia-gyártó – a Jindal Poly Films, Limited, korábbi nevén Jindal Polyester Ltd. (a továbbiakban: Jindal) – támogatásának részleges időközi felülvizsgálatát követően a Tanács 2007 szeptemberében az 1124/2007/EK rendelettel⁽⁵⁾ módosította a Jindalra a 367/2006/EK rendelettel kivetett végleges kiegyenlítő vámot.

II. Hatályos dömpingellenes intézkedések

- (5) A Tanács az 1676/2001/EK rendeletével⁽⁶⁾ végleges dömpingellenes vámot vetett ki a többek között Indiából származó polietilén-tereftalát (PET) fólia behozatalára. Az intézkedések az egyedileg megnevezett exportőröktől származó behozatalra kivetett 0 % és 62,6 % közötti dömpingellenes érték vám, míg az összes többi vállalat vonatkozásában 53,3 %-os maradványvám formáját öltötték.

⁽³⁾ HL L 68., 2006.3.8., 15. o.

⁽⁴⁾ HL L 236., 2006.8.31., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 255., 2007.9.29., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 227., 2001.8.23., 1. o.

- (6) A Tanács 2006 márciusában a 366/2006/EK rendeletével ⁽¹⁾ módosította az 1676/2001/EK rendeletben kiszámított dömpingkülönbözetek szintjét. Az Indiából származó ilyen termékekre vonatkozó exporttámogatásokból eredő kiegyenlítő vámok figyelembevételével az új dömpingkülönbözetek 3,2 %-tól 29,3 %-ig, az új dömpingellenes vámok pedig 0 %-tól 18 %-ig terjednek, amelyeket a fenti (1) preambulumbekzdésben említett 2597/1999/EK rendelet lejáratí felülvizsgálatát követően elfogadott 367/2006/EK rendelet módosított. A Garware támogatásának időközi felülvizsgálatát követően a Tanács 2006 augusztusában az 1288/2006/EK rendelettel módosította a Garware-re az 1676/2001/EK rendelettel kivetett végleges dömpingellenes vámot.
- (7) Egy újabb exportáló gyártó kérelmét követően a Tanács 2006 szeptemberében az 1424/2006/EK rendelettel ⁽²⁾ módosította az 1676/2001/EK rendeletet az SRF Limited tekintetében. A rendelet 15,5 %-os dömpingkülönbözetet és 3,5 %-os dömpingvám-tételt állapított meg az érintett vállalat vonatkozásában, figyelembe véve a vállalat exporttámogatási különbözetét, amelyet a fent említett 367/2006/EK rendelet elfogadását eredményező szubvencióellenes vizsgálat során határoztak meg. Mivel a kérelmezőre egyéni kiegyenlítő vám nem vonatkozott, az összes többi vállalatra megállapított vámokat alkalmazták.
- (8) Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ (a továbbiakban: a dömpingellenes alaprendelet) 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követően az 1292/2007/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ végleges dömpingellenes vámot vetett ki az Indiából származó polietilén-tereftalát (PET) fólia behozatalára. A rendelet lezárta egyben az ilyen behozatalnak a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti, az egyik indiai exportőrre korlátozó részleges időközi felülvizsgálatát is.
- (10) A Bizottság megvizsgálta az indiai kormány által benyújtott bizonyítékokat, és azokat elegendőnek ítélte meg az alaprendelet 19. cikke alapján indítandó felülvizsgálat indokolásához. A tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság a vizsgálat megindításáról az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2007. október 12-én közzétett értesítéssel ⁽⁵⁾ hivatalból részleges felülvizsgálati eljárást indított, amely az Indiából származó polietilén-tereftalát (PET) fólia behozatala vonatkozásában hatályban lévő kiegyenlítő vám mértékre korlátozódott.
- (11) A részleges időközi felülvizsgálat célja, hogy megállapítsa, folytatni, eltörölni vagy módosítani kell-e a meglévő kiegyenlítő intézkedéseket azoknak a vállalatoknak az esetében, amelyek az egyik vagy mindkét, állítólagosan megváltozott támogatási rendszer kedvezményeiben részesültek, amennyiben elégséges bizonyítékokat terjesztettek be a vizsgálat megindításáról szóló értesítés erre vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően. A részleges időközi felülvizsgálat – megállapításaitól függően – felméri annak a szükségességét is, hogy felül kell-e vizsgálni a meglévő intézkedések szintjét meghatározó vizsgálat során együttműködő egyéb vállalatokra alkalmazandó intézkedéseket és/vagy az összes többi vállalatra alkalmazandó további intézkedést is.
- (12) A felülvizsgálat az eljárás megindításáról szóló értesítés mellékletében felsorolt vállalatoknak, valamint azon vállalatoknak nyújtott támogatás mértékére korlátozódott, amelyeket felkértek arra, hogy az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben szereplő feltételek mellett és határidő lejárta előtt jelentkezzenek.

IV. Vizsgálati időszak

- (13) A támogatás mértékére irányuló vizsgálat a 2006. október 1. és 2007. szeptember 30. közötti időszakra (a továbbiakban: a felülvizsgálati időszak) vonatkozott.

V. A vizsgálatban érintett felek

- (14) A részleges időközi vizsgálat megindításáról a Bizottság hivatalosan értesítette az indiai kormányt és a korábbi vizsgálat során együttműködő, a 367/2006/EK rendeletben és a részleges időközi felülvizsgálat megindításáról szóló értesítés mellékletében szereplő exportáló indiai gyártókat, akikről megállapították, hogy részesültek az állítólagosan megváltoztatott két támogatási rendszer valamelyikéből, valamint a Du Pont Tejin Films (Luxemburg), a Mitsubishi Polyester Film (Németország), a Toray Plastics Europe (Franciaország) és a Nurell (Olaszország) gyártókat, amelyek a közösségi PET-fólia-gyártás (a továbbiakban: közösségi gazdasági ágazat) túlnyomó hányadát adják. Az érintett felek lehetőséget kaptak, hogy véleményüket írásban ismertessék, és hogy a felülvizsgálat kezdeményezéséről szóló értesítésben megállapított határidőn belül meghallgatást kérjenek.

III. A részleges időközi felülvizsgálat megindítása

- (9) A végleges kiegyenlítő vám hatályának 2006. márciusi meghosszabbítása nyomán az indiai kormány észrevételeket tett arra vonatkozóan, hogy a két támogatási rendszer (a Duty Entitlement Passbook szabályozás (vámhiteles szabályozás), valamint a jövedelemadóról szóló törvény 80HHC. szakasza alapján a jövedelemadó fizetése alóli mentesség) megváltozott, és hogy ezek a változások tartós jellegűek. Ennek megfelelően azt állította, hogy a támogatás mértéke valószínűleg csökkent, és ezért a részben e szabályozások alapján hozott intézkedéseket felül kell vizsgálni.

⁽¹⁾ HL L 68., 2006.3.8., 6. o.

⁽²⁾ HL L 270., 2006.9.29., 1. o.

⁽³⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 288., 2007.11.6., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 240., 2007.10.12., 6. o.

- (15) Minden olyan érdekelt fél meghallgatást nyert, aki azt kérte, és aki konkrét okokkal tudta indokolni, hogy miért szükséges a meghallgatása.
- (16) A felek által beterjesztett írásbeli és szóbeli észrevételeket tanulmányozták, és indokolt esetben figyelembe vették.
- (17) Tekintettel a felülvizsgálati eljárásban érintett felek nyilvánvalóan nagy számára, a Bizottság úgy határozott, hogy az alaprendelet 27. cikkével összhangban mintavételt alkalmaz. Annak érdekében, hogy a Bizottság dönteni tudjon a mintavétel szükségességéről, és ha ez szükséges, ki tudja választani a mintát, az exportáló gyártókat felkérték, hogy az alaprendelet 27. cikkével összhangban a részleges felülvizsgálati eljárás kezdeményezésétől számított 15 napon belül jelentkezzenek, és nyújtsák be a Bizottságnak az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben kért információkat.
- (18) A benyújtott információk megvizsgálását követően – tekintettel az együttműködési készségüket jelző indiai exportáló termelők alacsony számára – úgy határoztak, hogy ez esetben nincs szükség mintavételre.
- (19) Az eljárás megindításáról szóló értesítés mellékletében nem szereplő SRF Limited vállalat jelentkezett és bizonyítékokat szolgáltatott arról, hogy megfelel a részleges időközi felülvizsgálatban való részvétel feltételeire vonatkozó, az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítés 4. pontjában meghatározott előírásoknak. Így ezt a vállalatot is bevonták a felülvizsgálati eljárásba.
- (20) A kiegyenlítő vámmal (367/2006/EK rendelet) és dömpingellenes vámmal (1292/2007/EK rendelet) sújtott Flex Industries Limited vállalat Uflex Limitedre változtatta nevét. E névváltoztatás nincs hatással a korábbi vizsgálatok megállapításaira.
- (21) A vizsgálathoz szükséges információk beszerzése érdekében a Bizottság kérdőíveket küldött az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott feltételeknek eleget tevő exportáló gyártóknak. A kérdőívet elküldték továbbá az indiai kormánynak is.
- (22) Öt indiai exportáló gyártótól és az indiai kormánytól érkeztek válaszok a kérdőíves megkeresésre.
- (23) A Bizottság minden olyan információt beszerzett és ellenőrzött, amelyet a támogatás megállapítása szempontjából szükségesnek ítélt. A Bizottság ellenőrző látogatásokat tett az indiai kormánynál Delhiben, a Maharashtrai kormánynál Mumbaiban, az Indiai Központi Banknál Mumbaiban és a következő vállalatoknál:
- Ester Industries Limited, Új-Delhi,
 - Garware Polyester Limited, Mumbai,
 - Polyplex Corporation Limited, Noida,

- SRF Limited, Gurgaon,
- Uflex Limited, Noida.

VI. Az információk közzététele és az eljárás magyarázata

- (24) Az indiai kormányt és a többi érdekelt felet tájékoztatták azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján az együttműködő indiai gyártókra alkalmazandó, hatályban levő vámtételek módosítására vonatkozóan javaslatot szándékoztak tenni, és meg kívánták hosszabbítani a fennálló intézkedéseket mindazon vállalatok tekintetében, amelyek nem működtek együtt ezen részleges időközi vizsgálat során. A felek elegendő időt kaptak észrevételeik megtételére. Az összes beadványt és észrevételt az alábbiakban meghatározottak szerint megfelelő módon figyelembe vették.

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK

- (25) Az e vizsgálatban érintett termék megegyezik a 367/2006/EK rendeletben szabályozott termékkel: konkrétan az ex 3920 62 19 és az ex 3920 62 90 KN-kód alá tartozó, Indiából származó polietilén-tereftalát (PET) fóliáról van szó.

C. A TÁMOGATÁS

1. Bevezetés

Országos szintű támogatási formák

- (26) Az indiai kormány és az együttműködő indiai exportáló gyártók által benyújtott információk, valamint a Bizottság kérdőívére adott válaszok alapján az alábbi, állítólagosan támogatást magukba foglaló rendszereket vizsgálták meg:
- a) (a korábban Advance Licence Scheme néven ismert előzetes engedélyezési rendszer (Advance Authorisation Scheme, AAS);
 - b) vámhittel-szabályozás (Duty Entitlement Passbook szabályozás, DEPBS);
 - c) beruházási javak exportösztönzési rendszere (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS);
 - d) különleges gazdasági övezetek/exportfeldolgozó övezetek/exportorientált egységek (Special Economic Zones, SEZS/Export Processing Zones/Export Oriented Units);
 - e) jövedelemadó-mentességi rendszer (Income Tax Exemption Scheme);
 - f) exporthitel-rendszer (Export Credit Scheme, ECS).

Regionális rendszerek

g) Ösztönzőcsomag (Package Scheme of Incentives, PSI).

- (27) A fent meghatározott a)–d) pont alatti támogatási formák az 1992. augusztus 7-én hatályba lépett, a külkereskedelemlről (fejlesztés és szabályozás) szóló, 1992. évi (1992/22 sz.) törvényen (a továbbiakban: a külkereskedelmi törvény) alapulnak. A külkereskedelmi törvény felhatalmazza az indiai kormányt arra, hogy az export- és importpolitikára vonatkozóan értesítéseket adjon ki. Ezeket „export- és importpolitikai” dokumentumok foglalják össze, amelyeket a Kereskedelmi Minisztérium ötévente tesz közzé, és rendszeresen frissít. Ezen ügy felülvizsgálati időszaka vonatkozásában egy export- és importpolitikai dokumentum, a 2004. szeptember 1.–2009. március 31. időszakra vonatkozó ötéves terv (a továbbiakban: a 2004–2009-es export- és importpolitika) bír jelentőséggel. Ezenkívül az indiai kormány az „Eljárási kézikönyv – 2004. szeptember 1.–2009. március 31., I. kötet” (Handbook of Procedures, HOP I) c. kiadványban határozza meg a 2004–2009-es export- és importpolitikát. Az eljárás kézikönyvet ugyancsak rendszeresen frissítik.
- (28) A fenti e) pontban megadott jövedelemadó-mentességi rendszer a jövedelemadóról szóló, 1961. évi törvényen alapul, amelyet a költségvetési törvénnyel évente módosítanak.
- (29) A fenti f) pontban megjelölt exporthitelrendszer alapja az 1949. évi bankszabályozási törvény 21. és 35A. szakasza, amelyek értelmében az Indiai Központi Bank az exporthitelek tekintetében utasításokat adhat a kereskedelmi bankoknak.
- (30) A fenti g) pontban meghatározott támogatási formát indiai állami hatóságok kezelik.
- (31) Az alaprendelet 11. cikke (10) bekezdésével összhangban a Bizottság az indiai kormányt mind a megváltozott, mind a változatlan támogatási formák kérdésében az ismertetett rendszerekkel kapcsolatos tényleges helyzet tisztázása és kölcsönös megegyezésen alapuló megoldás céljából további konzultációkra kérte fel. A konzultációkat követően az e támogatási formákkal kapcsolatos kölcsönös megegyezésen alapuló megoldás hiányában a Bizottság mindezen formákat bevonta a támogatásra vonatkozó vizsgálatba.

A támogatásra vonatkozó általános bejelentési észrevételek

- (32) A közzétételt követően az indiai kormány és az exportáló gyártók egyikének érvelése szerint nem állapították meg, hogy a vizsgált támogatási rendszerek előnyt biztosítanának a támogatásban részesülőeknek. Ezen állítással kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a vizsgált támogatási rendszerek mindegyike vonatkozásában megállapították, hogy a nyújtott kedvezmények az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontja és 2. cikke (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül-e, azaz az indiai kormány által nyújtott olyan pénzügyi hozzájárulásnak, amely előnyt biztosított a vizsgált exportáló gyártók számára. Magyarán adtak továbbá arra, hogy az egyes támogatási rendszerek által nyújtott előnyök

miért minősülnek kiegyenlíthetőnek. Ezenfelül az együttműködő exportáló gyártók mindegyike részletes számítási táblázatot kapott arról, hogy az egyes támogatási rendszerek keretében nyújtott előnyöket miként állapították meg. Következésképpen az érvet elutasították.

2. Előzetes engedélyezési rendszer (Advance Authorisation Scheme, AAS)*a) Jogalap*

- (33) A rendszer részletes leírását a 2004–2009-es export- és importpolitika 4.1.1–4.1.14. bekezdése és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I 4.1–4.30. fejezete tartalmazza. Ez a rendszer Advance Licence Scheme néven volt ismert az előző felülvizsgálat idején, amely a jelenleg hatályban lévő végleges kiegyenlítő vámot elrendelő 367/2006/EK rendelethez vezetett.

b) Jogosultság

- (34) Az előzetes engedélyezési rendszer hat alrendszerből áll, amelyeket a (35) preambulumbekzdés mutat be részletesen. Ezek az alrendszerek többek között a jogosultság tekintetében is eltérőek. A gyártó-exportőrök és a támogató gyártókhoz „kapcsolódó” kereskedő-exportőrök jogosultak a tényleges exporthoz és az éves igényhez kapcsolódó előzetes engedélyezési rendszerre. A végső exportőrt ellátó gyártó-exportőrök a közbenső szállítókra szóló előzetes engedélyezési rendszerre jogosultak. A 2004–2009-es export- és importpolitika 8.2. bekezdésében említett, „exportnak tekintett” (kváziexport) vevő-kategóriákat ellátó fővállalkozók, mint például az exportorientált egységek beszállítói, a kváziexportra szóló előzetes engedélyezési rendszerre jogosultak. Végül pedig a gyártó exportőrök közbenső beszállítói az előzetes feloldási megbízás (Advance Release Order, ARO), valamint a fedezett belföldi akkreditív alrendszerei szerint az „exportnak tekintett” (kváziexport) kedvezményekre lehetnek jogosultak.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (35) Előzetes engedélyek a következőkre állíthatók ki:
- i. *Tényleges (fizikai) export*: Ez a fő alrendszer. Ez teszi lehetővé egy meghatározott exporttermék gyártásához szükséges alapanyagok vámmentes behozatalát. A „fizikai” jelző ebben az összefüggésben azt jelenti, hogy az exportterméknek ténylegesen el kell hagynia India felségterületét. Az engedély meghatározza az importtámogatást és az exportkötelezettséget, beleértve az exporttermék fajtáját is.
 - ii. *Éves igény*: Az ilyen engedély nem egy adott exporttermékre, hanem egy szélesebb termékcsoportra (például vegyipari és kapcsolódó termékekre) vonatkozik. Az engedély jogosultja – a korábbi export nagyságrendje által meghatározott határértékig – vámmentesen importálhat bármilyen alapanyagot, amit az adott termékcsoportba tartozó áruk előállításához kell felhasználni. Szabadon megválaszthatja, hogy az adott vámmentes anyagot felhasználó termékcsoportba tartozó milyen származékos terméket exportál.

- iii. *Közbenső szállítások*: Ez az alrendszer azon eseteket fedi le, amikor két gyártó szándékozik ugyanazt az exportterméket gyártani, és megosztják a gyártási folyamatot. A közbenső terméket előállító gyártó exportőr az alapanyagokat vámmentesen hozhatja be, és e célból igénybe veheti az előzetes engedélyezési rendszert a közbenső szállításokra. A gyártást a végső exportőr fejezi be, és ő köteles a készterméket exportálni.
- iv. *Kváziexport*: Ez az alrendszer lehetővé teszi a fővállalkozónak a 2004–2009-es export- és importpolitika 8.2.b)–f), valamint g), i) és j) pontjában említett vevő-kategóriáknak „kváziexportként” értékesített áruk előállításához szükséges alapanyagok vámmentes beszerzését. India kormánya szerint a kváziexport azon tranzakciókra vonatkozik, amelyek során a szállított áru nem hagyja el az országot. Számos szállítási kategóriát tekintenek kváziexportnak, feltéve, hogy az árukat Indiában állítják elő; ide tartozik például egy exportorientált egységhez vagy egy különleges gazdasági övezetben található vállalathoz történő áruszállítás.
- v. *Előzetes feloldási megbízás (ARO)*: Az előzetes engedély jogosultjának, aki a felhasználandó anyagokat közvetlen import helyett belföldi forrásokból kívánja beszerezni, előzetes feloldási megbízások ellenében is beszerezheti azokat. Ilyen esetekben az előzetes engedélyeket előzetes feloldási megbízásként érvényesítik, és a benne meghatározott áruk szállításakor a belföldi szállítóra forgatják őket. Az előzetes feloldási megbízások átruházása feljogosítja a belföldi szállítót a 2004–2009-es export- és importpolitika 8.3. bekezdésében meghatározottak szerinti kváziexport-kedvezményekre (azaz a közbenső szállításra/kváziexportra szóló előzetes engedélyre, a kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére). Az előzetes feloldási megbízás rendszere a szállítónak fizeti vissza az adókat és a vámokat ahelyett, hogy a végső exportőrnek fizetnék őket vissza vámvisszatérítés/vámvisszafizetés formájában. Az adók/vámok visszatérítése belföldi alapanyagok és importált alapanyagok esetében egyaránt rendelkezésre áll.
- vi. *Fedezett belföldi akkreditív*: Ez az alrendszer szintén az előzetes engedély jogosultja részére történő belföldi szállításokra vonatkozik. Az előzetes engedély jogosultja kérheti valamely banktól belföldi akkreditív belföldi szállító javára történő megnyitását. Az engedélyt a bank a közvetlen behozatalra kizárólag a behozatal helyett belföldről beszerzett cikkek értékének és mennyiségének megfelelően érvényteleníti. A belföldi szállító jogosult lesz a 2004–2009-es export- és importpolitika 8.3. bekezdésében meghatározottak szerinti kváziexport-kedvezményekre (azaz a közbenső szállításra/kváziexportra szóló előzetes engedélyre, a kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére).
- (36) A felülvizsgálati időszak alatt az érintett termék vonatkozásában az együttműködő exportáló gyártók közül három részesült kedvezményekben az előzetes engedélyezési rendszer keretei között. E vállalatok közül kettő kétfajta alrendszer, az i. tényleges (fizikai) exporthoz; és a iii. közbenső szállításokhoz kapcsolódó kedvezményben is részesült. A harmadik vállalat a ii. éves igényhez kapcsolódó előzetes engedélyezési alrendszer kedvezményezettje volt. Ezért nem szükséges az igénybe nem vett fennmaradó alrendszerek kiegyenlíthetőségét megállapítani.
- (37) Az indiai kormány általi ellenőrzés céljára az előzetes engedély jogosultjának jogszabályban előírt kötelezettsége, hogy „a vámmentesen importált/belföldön beszerzett áruk fogyasztásáról és felhasználásáról valósághű és megfelelő nyilvántartást vezessen” meghatározott formátumban (a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.26., 4.30. fejezete és 23. függeléke), azaz nyilvántartást kell vezetni a tényleges fogyasztásról. Ezt a nyilvántartást külső okleveles könyvvizsgálónak/kontrollernek kell ellenőriznie, aki olyan igazolást ad ki, amely megállapítja, hogy megtörtént az előírt nyilvántartások és a kapcsolódó kimutatások vizsgálata, továbbá a 23. függelék alapján szolgáltatott információk minden tekintetben valóságosak és helytállóak. A fent említett rendelkezések mindazonáltal csak a 2005. május 13-án vagy az azt követően kiállított előzetes engedélyekre alkalmazandók. Az ezen időpont előtt kiállított valamennyi előzetes engedély esetén az engedélyek jogosultjainak a korábban alkalmazandó ellenőrzési rendelkezéseket kell követniük, azaz valósághű és megfelelő nyilvántartásba kell venniük az importáruk engedély szerinti fogyasztását és felhasználását, a 18. függelékben (a 2002–2007-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.30. fejezetében és 18. függelékében) megadott formátumban.
- (38) A felülvizsgálati időszakban a két együttműködő exportáló gyártó által igénybe vett alrendszerek – azaz a tényleges (fizikai) export és a közbenső szállítások – tekintetében India kormánya mind az importra engedélyezett mennyiséget, mind az exportkötelezettség mennyiségét és értékét rögzíti, és dokumentálja az engedélyen. Ezen túlmenően a behozatalkor és a kivitelkor a megfelelő tranzakciókat a kormánytisztviselők feltüntetik az engedélyeken. Az előzetes engedélyezési rendszer keretében megengedett import mennyiségét az indiai kormány határozza meg a szabványos alapanyag-végtermék normák (SION) alapján. A legtöbb termék vonatkozásában, beleértve az érintett terméket is, vannak szabványos alapanyag-végtermék normák. Ezeket a 2004–2009-es eljárási kézikönyv II. kötetében tették közzé. A PET-fólia és a köztes termék PET-forgács szabványos alapanyag-végtermék normáinak legutóbbi módosítására a 2005. szeptemberi felülvizsgálatkor került sor.
- (39) A másik exportáló által használt fenti ii. alrendszer (az éves igényhez kapcsolódó előzetes engedélyezési rendszer) tekintetében az engedélyen a megengedett importnak csak az értékét tüntetik fel. Az engedély jogosultja köteles „fenntartani a kapcsolatot az importált inputok és a származó termék között” (a 2004–2009-es eljárási kézikönyv 4.24A (c) bekezdése).

- (40) Az importált alapanyagok nem ruházhatók át, és azokat az exporttermék előállításához kell felhasználni. Az exportkötelezettséget az engedély kiállításától számított, előírt időkereten belül kell teljesíteni (ez 24 hónap, ami két alkalommal meghosszabbítható, egyenként hat hónappal).
- (41) Az ellenőrzés azt mutatta, hogy az érintett vállalatok tényleges felhasználási rátája az egy kilogramm PET-fólia előállításához szükséges alapvető alapanyagok tekintetében alacsonyabb volt, mint az erre vonatkozó szabványos alapanyag-végtermék norma. Egyértelműen ez az eset állt fent a PET-fólia régi szabványos alapanyag-végtermék normájával kapcsolatban, és kisebb mértékben a felülvizsgált szabványosított alapanyag-végtermék normával kapcsolatban is, amely 2005 szeptemberében lépett hatályba.
- (42) A ellenőrzés megállapította továbbá, hogy az érintett vállalatok egyike sem vezette a (37) preambulumbekedésben említett, jogszabályban előírt felhasználási nyilvántartást. Következésképpen csak azt lehet megállapítani, hogy az indiai hatóságok által előírt ellenőrzési követelményeket nem tartották be.
- d) *Következtetés*
- (43) Az importvámmentesség az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, azaz az indiai kormány pénzügyi hozzájárulása, amely a vizsgált exportőröknek kedvezményt juttatott.
- (44) Ezen túlmenően a tényleges (fizikai) exporthoz, az éves igényhez és a közbeni szállításokhoz kapcsolódó előzetes engedélyezési rendszer jogilag egyértelműen az exportteljesítmény függvényében juttatott kedvezmények, és ennek következtében ezeket az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdése a) pontja szerint egyedinek és kiegyenlíthetőnek kell tekinteni. Exportkötelezettség vállalása nélkül a vállalatok e rendszerek alapján nem juthatnak hozzá a kedvezményekhez.
- (45) Az ebben az esetben használt három alrendszer nem minősíthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében. E két alrendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i) pontjában, a II. mellékletben (a visszatérítés fogalm meghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vám-visszatérítési rendszer fogalm meghatározása és szabályai) megállapított szabályoknak. India kormánya nem alkalmazta hatékonyan sem az új, sem a régi ellenőrzési rendszert, illetve eljárásait annak igazolására, hogy az alapanyagokat az exportált termék előállításához használták-e fel, és milyen mennyiségben (az alaprendelet II. mellékletének II. 4. pontja, és a helyettesítő vám-visszatérítési rendszerek esetében az alaprendelet III. mellékletének II. (2) pontja). Az érintett termék vonatkozásában a szabványos alapanyag-végtermék normák nem voltak kellően pontosak. A szabványos alapanyag-végtermék normák önmagukban nem tekinthetők a tényleges felhasználás ellenőrzési rendszerének, mivel az érintett vállalatok egyike sem vezette az előírt felhasználási nyilvántartást, ami lehetővé tenné India kormánya számára annak kellő pontossággal történő ellenőrzését, hogy milyen mennyiségű alapanyag fogyott az exporttermelésben. Az indiai kormány továbbá nem végzett további vizsgálatokat a ténylegesen felhasznált alapanyagokra vonatkozóan, noha hatékonyan alkalmazott ellenőrzési rendszer hiányában rendes körülmények között el kellett volna végezniük (az alaprendelet II. melléklete II. 5. pontja és III. melléklete II. 3. pontja).
- (46) E három alrendszer ezért kiegyenlíthető.
- e) *A támogatás összegének kiszámítása*
- (47) Engedélyezett vám-visszatérítési rendszerek vagy helyettesítő vám-visszatérítési rendszerek hiányában a kiegyenlíthető kedvezmény az alapanyagok importálása esetén rendes esetben járó teljes elengedett importvámnak felel meg. E tekintetben megjegyzendő, hogy az alaprendelet nem csak a „többletként” jelentkező vámkedvezmények kiegyenlítéséről rendelkezik. Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és I. mellékletének i. pontja szerint a többletvámkedvezmények csak akkor egyenlíthetők ki, ha az alaprendelet II. és III. mellékleteiben előírt feltételek fennállnak. Jelen esetben azonban ezek a feltételek nem teljesültek. Következésképpen ha a megfelelő monitoringeljárás meglétét nem bizonyítják, a visszatérítési rendszerekre vonatkozó fenti kivételt tehát nem kell alkalmazni, és helyette a ki nem fizetett vámok (bevételkiesés) kiegyenlítésére vonatkozó általános szabály alkalmazandó, nem pedig a többletvámkedvezményre vonatkozó. Amint azt az alaprendelet II. mellékletének (II) bekezdése és III. mellékletének (II) bekezdése kimondja, e többletvámkedvezmények kiszámítása nem a vizsgáló hatóság kötelessége. Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja szerint a vizsgálatot folytató hatóságnak elég csupán kielégítő bizonyítékot találnia az állítólagos ellenőrzési rendszer alkalmazásának megcáfolására.
- (48) Az előzetes engedélyt igénybe vevő három exportőrnek juttatott támogatás összegét a felülvizsgálati időszak alatt az érintett termékre alkalmazott három alrendszer keretében behozott anyagok vonatkozásában elengedett importvámok (alapvám és különleges kiegészítő vám) alapján számították ki (számláló). Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás elnyerése során szükségszerűen felmerült díjakat indokolt kérésre levonták a támogatás összegéből. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban e támogatási összeget osztották el a felülvizsgálati időszak alatti exportforgalomra (mint megfelelő nevezőre), mivel a támogatás az exportteljesítmény függvényében történt, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (49) E rendszer keretében három együttműködő exportáló gyártó részesült 0,5–2,1 %-os kedvezményben a felülvizsgálati időszak alatt.

3. Vámhitelezési rendszer (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)

a) Jogalap

- (50) A rendszer részletes leírását a 2004–2009-es export- és importpolitika 4.3. bekezdése és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv 4. fejezete tartalmazza.

b) Jogosultság

- (51) E rendszerre minden exportáló gyártó és exportáló kereskedő jogosult.

c) A vámhitelezési rendszer gyakorlati végrehajtása

- (52) A jogosult exportőr kérhet vámhitelt, amelyet a rendszer alapján exportált termékek értékének százalékában határoznak meg. Az indiai hatóságok a legtöbb termék vonatkozásában meghatároztak ilyen százalékarányokat, beleértve az érintett terméket is. A százalékarányok meghatározása a szabványos alapanyag-végtermék normák alapján történik, számításba véve az exportált termékekben az alapanyagok feltételezett importhányadát és az ilyen feltételezett import vámterhét, tekintet nélkül arra, hogy importvámot ténylegesen megfizették-e.

- (53) Az e rendszer kedvezményeire való jogosultsághoz a vállalatnak exportálnia kell. Az exporttranzakció alkalmával az exportőr köteles nyilatkozni az indiai hatóságoknak arról, hogy az export a vámhitelezési rendszer alapján történik. Az áruk exportálása érdekében az indiai vámhatóságok a feladási eljárás során kiállítanak egy export-szállítólevelet. Ez az okmány egyebek között tartalmazza az exporttranzakcióhoz nyújtandó vámhitelezési összegét is. Az exportőr ekkor tudja meg, hogy mekkora kedvezményben fog részesülni. Amint a vámhatóságok kiállították az export-szállítólevelet, az indiai kormány már nem bírálhatja felül a vámhitelezési megadását. A kedvezmény kiszámítására szolgáló vámhitelezési százalékarány az exportnyilatkozat megtételekor érvényes arány. Ennélfogva a kedvezmény szintjének visszamenőleges hatályú módosítására nincs lehetőség.

- (54) A vámhitelek szabadon átruházhatók, és a kibocsátástól számított 12 hónapig érvényesek. E hitelek bármely, korlátozás nélkül importálható termék későbbi importja alkalmával felhasználhatók a vámok kifizetésére, a beruházási javak kivételével. Az ilyen hitel ellenében behozott áruk a belföldi piacon (forgalmiadó-kötelezettség mellett) értékesíthetők, vagy egyéb módon felhasználhatók.

- (55) A vámhitelezési kérelmet elektronikusan nyújtják be, és korlátlan számú exporttranzakciót foglalhat magában. A gyakorlatban nincsenek rögzített szigorú határidők a hitelkérelemre. A vámhitelezési programot kezelő elektronikus rendszer nem zárja ki automatikusan azokat az exporttranzakciókat, amelyeket a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. részének 4.47. pontja alatt említett beadási határidőkön túl adnak be. Emellett – mint a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. részének 9.3. pontjában világosan kifejtik – a beadási határidőkön túl érkezett kérelmeket kisebb bírság (a hitel 10 %-a) megfizetése ellenében mindig el lehet bírálni.

d) A vámhitelezési rendszerrel kapcsolatos következtetések

- (56) A DEPBS az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. A vámhitelezési rendszer keretében nyújtott hitel az indiai kormány pénzügyi támogatása, mivel a hitelt végeredményben az importvámok kiegyenlítésére használják, ezáltal csökkentve az államot egyébként megillető vámbevételeket. Ezenkívül a hitel kedvezményt biztosít az exportőr számára, mert növeli likviditását.
- (57) Ezen túlmenően a DEPBS jogilag az exportteljesítménytől függ, és ennélfogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő.

- (58) Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a rendszer nem minősíthető megengedett vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vám-visszatérítési rendszernek. Nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i) pontjában, a II. mellékletében (a vámkedvezmény-rendszerek meghatározása és szabályai) és a III. mellékletében (a helyettesítő vámkedvezmény-rendszerek meghatározása és szabályai) meghatározott szigorú szabályoknak. Az exportőrt nem terheli kötelezettség a vámentesen behozott termékek tényleges felhasználására a termelési folyamatban, így a hitel összegét nem a ténylegesen felhasznált alapanyagok alapján számították ki. Ezenfelül nem létezik rendszer vagy eljárás annak igazolására, hogy mely alapanyagokat használták fel az exportált termék gyártása során, illetve hogy az alaprendelet I. mellékletének i. pontja, valamint II. és III. melléklete értelmében történt-e importvám-túlfizetés. Végezetül az exportőr jogosult a vámhitelezési rendszer kedvezményeire függetlenül attól, hogy egyáltalán importál-e alapanyagot. A kedvezmény igénybevételéhez elegendő, ha az exportőr egyszerűen exportál, nem kell bizonyítania, hogy bármely alapanyaga importból származik. Így még azon exportőrök is jogosultak a vámhitelezési rendszer igénybevételére, akik minden alapanyagukat belföldön szerzik be, és egyáltalán nem importálnak alapanyagként felhasználható árukat.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (59) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése és 5. cikke értelmében, valamint az e rendszerre a 367/2006/EK rendeletben használt számítási módszer szerint a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezett számára a felülvizsgálati időszak során biztosított kedvezmények figyelembevételével számították ki. Ebben a vonatkozásban úgy tekintették, hogy a kedvezményezett akkor jutott hozzá a kedvezményhez, amikor a rendszer alapján az exporttranzakciót végrehajtotta. Jelenleg az indiai kormánynak le kell mondania a vámilletékek beszedéséről, ami az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében pénzügyi hozzájárulásnak minősül. Amint a vámhatóságok kiállítják az export-szállítólevelet, amelyen egyebek között a szóban forgó kiviteli ügylethez nyújtandó vámhitel összege is szerepel, az indiai kormány már nem rendelkezhet a támogatás odaítéléséről. Emellett az együttműködő exportáló gyártók a vámhitelt az eredményszemléletű elszámolás elve alapján az exportügyletek szakaszában befolyt bevételként könyvelték el.
- (60) Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás összegének (mint számlálónak) kiszámításához a hitelek összegéből indokolt kérésre levonták a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjak. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban e támogatási összeget elosztották az érintett termék vizsgálati időszak alatti teljes exportforgalmára (mint megfelelő nevező), mivel a támogatást az exportteljesítmény függvényében adták, és megítélésének alapján nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szolgált.
- (61) E rendszer keretében négy együttműködő exportáló gyártó részesült 2,7–5,9 %-os kedvezményben a felülvizsgálati időszak alatt.

4. Beruházási javak exportösztönzési rendszere (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)

a) Jögalap

- (62) A beruházási javak exportösztönzési rendszerének részletes leírása a 2004–2009-es export- és importpolitika 5. fejezetében és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 5. fejezetében található meg.

b) Jogosultság

- (63) E rendszer igénybevételére bármely, támogató gyártóhoz vagy szolgáltatásnyújtóhoz „kapcsolódó” gyártó-exportőr és kereskedő-exportőr jogosult.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (64) Amennyiben egy vállalat exportkötelezettséget vállal, csökkentett vámtétel mellett importálhat (új és – 2003 áprilisa óta – használt, legfeljebb tízéves) beruházási javakat. E célból az indiai kormány kérésre és díj megfizetése ellenében kiadja a beruházási javak exportösztön-

zési rendszerének keretében kiállított engedélyt. 2000 áprilisa óta a rendszer 5 %-os vámtételcsökkentést biztosít a rendszer keretében importált beruházási javak mindegyikére. 2000. március 31-ig 11 %-os tényleges (10 %-os pótdíjat tartalmazó) vámtétel, a nagy értékű behozatalok esetében pedig nullaszázalékos vámtétel volt érvényben. Az exportkötelezettség teljesítése érdekében az importált beruházási javakat meghatározott idő alatt meghatározott mennyiségű exporttermék előállítására kell felhasználni.

- (65) A beruházási javak exportösztönzési rendszere alapján kiállított engedély jogosultja belföldről is beszerezheti a beruházási javakat. Ebben az esetben a beruházási javak belföldi gyártója igénybe veheti az ilyen beruházási javak gyártásához szükséges alkatrészek vámmentes behozatalára nyújtott kedvezményt. Választható lehetőségként a belföldi gyártó kérheti a kváziexport kedvezményét az engedély egyik jogosultjának szállított beruházási javakra vonatkozóan.

d) A közzétételt követő észrevételek

- (66) A közzététel követően az exportáló gyártók egyike rámutatott, hogy az e rendszer keretében behozott beruházási javakat a mostani vizsgálat által nem érintett termékek gyártásához is felhasználták, és ezért ezt a támogatási különbözet, és a felülvizsgálati időszakban nyújtott, illetve ahhoz rendelhető támogatási összeg megállapításakor nem csak az érintett termék kivitelére kell ráosztani. Ezt jogos érvnek találták, és az e rendszer keretében e vállalatnak nyújtott támogatás kiszámítását ennek megfelelően kiigazították.

e) Következtetések a beruházási javak exportösztönző rendszerével kapcsolatban

- (67) Az EPCGS az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. A vámcsökkenés az indiai kormány által nyújtott pénzügyi támogatás, mivel ez az engedmény csökkenti az államot egyébként megillető vámbevételeket. Ezen túlmenően a vámcsökkenés kedvezményt juttat az exportőrnek, mivel az import vonatkozásában megtakarított vám javítja a vállalat likviditását.
- (68) Továbbá a beruházási javak exportösztönzési rendszere az exportteljesítmény után járó kedvezmény, mivel az ilyen engedélyek nem kaphatók meg export-kötelezettségvállalás nélkül. Ezért ez a rendszer az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő.
- (69) Végeredményben ez a rendszer nem minősíthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezmény-rendszernek az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében. A beruházási javak nem tartoznak az ilyen, az alaprendelet I. mellékletének i. pontja meghatározott megengedhető rendszerek hatálya alá, mivel nem használják fel őket az exporttermékek előállítására során.

f) A támogatás összegének kiszámítása

- (70) A támogatás összegét az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban az importált beruházási javak vonatkozásában meg nem fizetett vámok alapján számították ki, az érintett iparágban az ilyen beruházási javak szokásos értékcsökkenési idejét tükröző időszakra elosztva. A bevett gyakorlattal összhangban az így kiszámított összeghez, amely a felülvizsgálati időszakhoz rendelhető, hozzáadták az ezen időszak során esedékes kamatot a rendszeren belül nyújtott kedvezmény teljes értékének megállapítása érdekében. E célra az Indiában a felülvizsgálati időszak során érvényes kereskedelmi kamatot ítélték megfelelőnek. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban indokolt kérésre a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjakat levonták. Az alaprendelet 7. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban e támogatási összeget elosztották az érintett termék vizsgálati időszak alatti teljes exportforgalmára (ez a nevező), mivel a támogatást az exportteljesítmény függvényében adták, és megítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szolgált.
- (71) E rendszer keretében négy együttműködő exportáló gyártó részesült 1,0–1,9 %-os kedvezményben a felülvizsgálati időszak alatt.

5. Exportfeldolgozó övezetek/különleges gazdasági övezetek/exportorientált egységek (Export Processing Zones, EPZS/Special Economic Zones Scheme, SEZS/Export Oriented Units Scheme, EOUS)

- (72) Megállapítást nyert, hogy az együttműködő exportáló gyártók egyike sem rendelkezett exportorientált egység státusszal és egyikük sem exportfeldolgozó övezetben működött. Az együttműködő exportáló gyártók egyike viszont különleges gazdasági övezetben tevékenykedett és kiegyenlíthető támogatásokban részesült a felülvizsgálati időszak alatt. Az alábbi ismertetés és értékelés ezért csak a különleges gazdasági övezet rendszerre vonatkozik.

a) Jögalap

- (73) A 2004–2009-es export- és importpolitika 7. fejezete és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötete megemlíti a különleges gazdasági övezet rendszerét. A szabályok és előírások részleteit azonban már nem tartalmazza az export- és importpolitika és az eljárási kézikönyv sem. A vonatkozó politika leírását és végrehajtásának előírásait a különleges gazdasági övezetekről szóló 2005-ös törvény (2005. évi 28. törvény) és a különleges gazdasági övezetek 2006-ban kiadott szabályai (2006. február 10-i értesítés) tartalmazzák.

b) Jogosultság

- (74) Minden olyan vállalat, amely elvben vállalja, hogy áruait és szolgáltatásait teljes egészében exportra termeli, létrehozható a különleges gazdasági övezetek rendszere keretében. Ebbe beletartoznak a kizárólag kereskedelemmel foglalkozó vállalatok is. Az exportorientált egységekkel ellentétben ezekre nem vonatkozik beruházási minimum

a befektetett eszközökre vonatkozóan, amelyet a vállalatoknak be kellene tartaniuk ahhoz, hogy jogosultak legyenek a különleges gazdasági övezetek rendszerére.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (75) A különleges gazdasági övezetek a korábbi exportfeldolgozó zóna rendszerének utóda. A különleges gazdasági övezetek olyan körülhatárolt vámszabad területek, amelyeket a kereskedelmi műveletek, vámok és adók szempontjából külföldi területnek tekintenek. A különleges gazdasági övezeteket külön e célra kijelölt területeken lehet létrehozni. A indiai hatóságok általi jóváhagyásukat követően jelenleg már tizenhét különleges gazdasági övezet működik.
- (76) A különleges gazdasági övezet státus iránti kérelemnek részletes adatokat kell tartalmaznia a következő öt évről, többek között a tervezett termelési mennyiségekről, az export tervezett értékéről, az importigényekről és a belföldi igényekről. A kérelem elfogadásakor a hatóságok tájékoztatják a vállalatot a jóváhagyás kapcsolódó feltételeiről. A különleges gazdasági övezet rendszerében működő vállalatként történő elismerésről szóló megállapodás öt évig érvényes. A megállapodás újabb időszakokra megújítható.
- (77) A Különleges gazdasági övezetek szabályai VI. fejezete szerint az e rendszer keretei között működő vállalatok egyik alapvető kötelezettsége nettó valutabevétel elérése, azaz a referencia-időszakban (a kereskedelmi tevékenység megkezdésétől számított öt év) az export összértékének meg kell haladnia az importált javak összértékét.
- (78) A különleges gazdasági övezetek egységei a következő kedvezményekre jogosultak:
- i. mentesség az importvámok fizetése alól minden olyan árutípus (többek között beruházási javak, nyersanyagok és fogyóeszközök) esetében, amelyre a gyártás, előállítás, feldolgozás során vagy annak kapcsán szükség van;
 - ii. mentesség a belföldi forrásokból beszerzett árukra kivetett jövedéki adó fizetése alól;
 - iii. mentesség a helyben beszerzett áruk után fizetett központi forgalmi adó alól;
 - iv. lehetőség a termelés egy részének hazai piacon történő értékesítésére, amennyiben a fizetendő vámok befizetésekor teljesül a pozitív nettó valutabevétel követelménye – tekintettel arra, hogy a különleges gazdasági övezetek nem tekintendők az indiai adó-/vámterület részeinek;
 - v. a különleges gazdasági övezetek egységeinek 100 %-os adómentessége az exportból származó nyereség adója alól – a jövedelemadóról szóló törvény 10AA. szakasza alapján a kedvezmény mértéke az első öt évben 100 %, a következő öt évben 50 %, az ezt követő öt évben pedig további kedvezmények lehetségesek; továbbá
 - vi. a különleges gazdasági övezetekben igénybe vett szolgáltatások adómentessége.

- (79) A különleges gazdasági övezetek rendszerébe tartozó vállalatok vámszabad egységek, amelyek működését a vámtörvény vonatkozó előírásai alapján vámtisztviselők felügyelik.
- (80) Ezen egységeket jogszabály kötelezi arra, hogy a Különleges gazdasági övezetek szabályainak (2006) 22(2) szabályával összhangban megfelelő nyilvántartást vezessenek, amelyben szerepeltetni kell a belföldi vámterületről behozott vagy beszerzett áruk, az elfogyasztott, illetve felhasznált áruk, az előállított és exportált áruk értékét, valamint a hazai értékesítés volumenét stb.
- (81) A Különleges gazdasági övezetek szabályainak (2006) 35. szabálya szerint ugyanakkor a különleges gazdasági övezetek rendszerében működő egységnek nem kell minden import szállítmányát az exporthoz, vagy más egységekhez történő szállításokhoz, illetve a hazai vámterületen történt értékesítéseikhez kapcsolnia.
- (82) A nyersanyagok és beruházási javak behozatalának, illetve hazai beszerzésének értékelése önbevalláson alapul. Ugyanez vonatkozik az exportértékesítésre is. Ennélfogva a vámhatóságok a különleges gazdasági övezetek exportszállítmányaira vonatkozóan nem végeznek rendszeres ellenőrzéseket.
- (83) Jelen esetben az együttműködő exportáló gyártó a rendszer keretei között nyersanyagokat és beruházási javakat hozott be vámmentesen, árukat szerzett be a hazai piacon, mentesítve a fogyasztási adó, illetve a központi forgalmi adó alól, továbbá mentességben részesült a szolgáltatásokat terhelő adó megfizetése alól. A vizsgálat rámutatott, hogy az érintett exportáló gyártó nem vette igénybe a különleges gazdasági övezetek rendszerének jövedelemadó-mentességgel kapcsolatos rendelkezései által nyújtott kedvezményeket.
- d) *A közzétételt követő észrevételek*
- (84) A közzétételt követően az egyik különleges gazdasági övezetben található exportáló gyártó észrevételeiben azzal érvelt például, hogy a vállalat által igénybe vett alrendszer megengedett vámmentességi rendszerek (vámvisszatérítés) és ezek az alrendszer nem minősülnek támogatásnak, mivel nem juttatnak előnyt a vállalatoknak. Az exportáló gyártó érveire adott válaszok alább találhatók.
- e) *A különleges gazdasági övezetekkel kapcsolatos következtetések*
- (85) A belföldi forrásokból beszerzett árukra kivetett jövedéki adó megfizetése alóli mentesség vonatkozásában megállapítást nyert, hogy a nem a különleges gazdasági övezetben működő egységek vásárlásai után befizetett jövedéki adó jóváírható a saját jövőbeli adókötelezettségek, pl. a belföldi értékesítés után fizetendő jövedéki adóval szemben (az úgynevezett „CENVAT-mechanizmus”). Következésképpen a beszerzések után megfizetett jövedéki adó nem végleges. A „CENVAT-jóváírással” csak a hozzáadott értékre eső adó végleges, a felhasznált anyagokra eső nem. Így a különleges gazdasági övezetben tevékenykedő egység általi beszerzések jövedéki adó alóli mentesítésével a kormányzat nem esik el többletbevételről, és ezáltal a különleges gazdasági övezet egysége nem részesül kedvezményben. Ezen körülmények között, tekintve, hogy a különleges gazdasági övezetben működő egység nem részesül többletkedvezményben, nem szükséges tovább elemezni ezt az alrendszert e vizsgálat keretében.
- (86) A különleges gazdasági övezetben működő egység kétféle importvám (alapvámmentés és a nyersanyagokra és beruházási javakra szokásosan kivetett különleges többletvám) alóli mentessége, a hazai piacon beszerzett áruk után fizetendő forgalmi adó alóli mentesség és a szolgáltatások után fizetendő adó alóli mentesség az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében támogatásnak minősül. Az ezen rendszer hiányában a kormányt egyébként megillető bevételek kiesnek, így a különleges gazdasági övezetben működő egység az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerint kedvezményben részesül, mert ezáltal javul a likviditása. A támogatások jogilag az exportteljesítménytől függenek, ezáltal az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendők. A Különleges gazdasági övezetek szabályainak (2006) 2. pontja szerint meghatározott exportcélkitűzés elengedhetetlen feltétele az ösztönzők elnyerésének.
- (87) Az exportáló gyártó azt állította, hogy a vállalat által igénybe vett alrendszerek megengedett vámmentességi rendszerek (vámvisszatérítés) az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és az I. melléklete szerint, és így nem kiegyenlíthetőek. A vállalat beadványa szerint az alaprendelet I. melléklete értelmében az importvámok alóli mentesítés, vagy az importvámok elengedése vagy visszatérítése csak akkor minősül exporttámogatásnak, ha annak mértéke meghaladja az exportált termék előállításában felhasznált importált anyagokra kivetett importvámok mértékét. Magyarán mindaddig, amíg a visszatérítés vagy a mentesítés nem haladja meg ezt a szintet, az exportált termék gyártásához, előállításához vagy feldolgozásához szükséges behozott alapanyagokra kivetett importvámok alóli mentesítést nem lehet kiegyenlíthető támogatásnak minősíteni.
- (88) Az ezen érvelésre adott válaszban először is meg kell jegyezni, hogy a különleges gazdasági övezetben tevékenykedő egység számára nyújtott előnyök jogszabály szerint minden esetben az exportteljesítmény után járnak. Ezenfelül ezek a támogatási rendszerek nem tekinthetők az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében engedélyezett vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő visszatérítési rendszernek. Nem tesznek eleget az alaprendelet I. mellékletében (h) és i) pont), II. mellékletében (a visszatérítés meghatározása és szabályai) és III. mellékletében (a helyettesítő vámkedvezmény meghatározása és szabályai) meghatározott szigorú szabályoknak. Amennyiben a forgalmiadó-mentességre és az importvámmentességre vonatkozó

rendelkezéseket alkalmazták a beruházási javak beszerzése céljából, akkor ezek már nincsenek összhangban a megengedhető vám-visszatérítési rendszer szabályaival, mivel a beruházási javakat nem használják fel a gyártási folyamatban, ahogy azt az I. melléklet h) pontja (forgalmi adó visszatérítése) és i) pontja (importvámok elengedése) megköveteli. Ezenfelül bebizonyosodott, hogy az indiai kormány nem rendelkezik hatékony ellenőrzési rendszerrel vagy eljárással annak igazolására, hogy a vámmentesen és/vagy forgalmiadó-mentesen beszerzett alapanyagokat az exportált termék előállításához használták-e fel, és milyen mennyiségben (az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontja, és a helyettesítő vámkedvezmény-rendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontja). Valójában a különleges gazdasági övezetben tevékenykedő egységeknek nettó valutabevételt kell realizálniuk, de nincs működő ellenőrzési rendszer ahhoz, hogy nyomon kövessék az exportált áruk gyártásához felhasznált import mennyiségét.

(89) Alternatív érvként az exportáló gyártó beadványában kifejtette, hogy a vállalat által igénybe vett alrendszerek nem minősülnek támogatásnak, mivel nem juttattak előnyöket a vállalat részére. A hazai eladások tekintetében az exportáló gyártók azon az állásponton voltak, hogy mivel a különleges gazdasági övezetek egységei nem részei India adó-/vámterületének, így a vámtételeket teljes összegükben kell megfizetni a hazai piacon értékesített végtermékek esetében. Azt állították, hogy nem részesültek előnyben, mivel a hazai piacon értékesített áruk gyártásához felhasznált alapanyagok tekintetében elengedett vámok alacsonyabbak, mint a vállalat által a hazai piacon történő értékesítéskor fizetett vámok.

(90) Ezen állítás vizsgálatokor meg kell jegyezni, hogy jóllehet a különleges gazdasági övezetben működő egység létrehozásának célja nettó valutabevétel realizálása, az ilyen egységeknek lehetőségük van termelésük egy részének belföldön történő értékesítésére. A különleges gazdasági övezetre vonatkozó szabályok szerint az övezetből a hazai piacra vámkezelt árut behozott áruként fogják kezelni. E tekintetben a különleges gazdasági övezetben működő vállalat ugyanolyan helyzetben van, mint a hazai piacon működő többi vállalat, azaz a beszerzett áruk után meg kellett volna fizetnie a ráakodó vámokat, adókat. Ezzel összefüggésben világossá kell tenni, hogy a kormánynak azon döntése, hogy megadóztatja a hazai piacra szánt termékek fogyasztását, nem jelenti azt, hogy a különleges gazdasági övezetben működő egység mentesítése az importvámok és forgalmi adó alól ne jelentene előnyt az érintett termék exportértékesítésére vonatkozóan. Ezenfelül a hazai piacon történő értékesítésnek nincs hatása annak az általánosabb megítélésére, hogy működik-e megfelelő ellenőrzési rendszer.

(91) A exportértékesítések vonatkozásában az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy az importvámok és az adók alóli mentesítés nem minősül kiegyenlíthető támogatásnak, amennyiben nem többletvámkedvezményekről van szó. A vállalat azzal érvel továbbá, hogy a különleges gazdasági övezetben működő egység vámtisztviselők felügyelete alatt álló vámszabad terület, és nem lehet alap-

anyagot értékesíteni a hazai piacon vagy ezen alapanyagokat a hazai értékesítésre szánt termékekbe beépíteni anélkül, hogy meg ne fizetnék a rájuk kiszabott vámokat. A exportáló gyártó álláspontja szerint így nem lehet szó többletvámkedvezményről.

(92) Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy nem létezik rendszer vagy eljárás annak a megerősítésére, hogy mely alapanyagokat használták fel az exporttermék gyártási folyamatában, vagy hogy sor került-e túlzott mértékű importvám vagy adók fizetésére az alaprendelet I., II. és III. melléklete szerint. A különleges gazdasági övezetben működő egység már jogilag sem és semmikor sem kötelezhető arra, hogy minden egyes importszállítványhoz hozzárendelje a kapcsolódó előállított termék rendeltetési helyét. Az indiai hatóságok csak akkor tudnának kellő információt kapni az alapanyagok végleges rendeltetéséről, ha ilyen ellenőrzéseket végeznének, és csak így tudnák hatékonyan ellenőrizni, hogy a vám- és forgalmiadó-mentesség nem haladja-e meg az exporttermelés alapanyagainak értékét. A vállalati belső rendszerek nem tesznek eleget ennek a követelménynek, mivel a vámvisszatérítés-ellenőrző rendszert a kormánynak kellene megterveznie és működtetnie. Következésképpen a vizsgálat megállapította, hogy a különleges gazdasági övezetekre vonatkozó jogszabályok és előírások kifejezetten nem követelik meg, hogy az ilyen övezetben működő egység nyilvántartást vezessen a behozott alapanyagok és a késztermékek közötti kapcsolatról, és az indiai kormány nem hozott létre hatékony ellenőrzési mechanizmust annak meghatározása érdekében, hogy milyen alapanyagokat és milyen mennyiségben használtak fel az exporttermelésben.

(93) Az indiai kormány nem végzett további vizsgálatokat a ténylegesen felhasznált alapanyagok vonatkozásában sem, noha hatékony ellenőrző rendszer hiányában ezt rendes körülmények között el kell végezni (az alaprendelet II. melléklete II. részének 5. pontja és III. melléklete II. részének 3. pontja). Továbbá az indiai kormány azt sem bizonyította, hogy nem történt többlet vámenlengedés.

f) A támogatás összegének kiszámítása

(94) Ennek megfelelően - megengedett vám-visszatérítési rendszer vagy helyettesítő vám-visszatérítési rendszer hiányában - a kiegyenlíthető előny az elengedett vámtételeknek (alapvámtétel és különleges kiegészítő vámtétel), a belföldön beszerzett áruk után elengedett forgalmi adónak, valamint a vizsgálati időszak alatt a szolgáltatások után fizetendő elengedett adónak felel meg.

(95) Az alapvám alóli mentesség, a belföldön beszerzett áruk után fizetendő forgalmi adó alóli mentesség és a szolgáltatások után fizetendő adó alóli mentesség tekintetében a számlálót (támogatás összege) a felülvizsgálati időszak alatt elengedett összegek alapján számolták ki. A támogatási összeg (számláló) kiszámításakor a támogatás megszerzése során szükségszerűen felmerült díjakat az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban levonták.

- (96) A nyersanyagoktól eltérően a beruházási javak nem épülnek be fizikailag a végtermékbe. Ennek megfelelően a támogatás összegét az importált beruházási javak vonatkozásában az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban a meg nem fizetett vámok alapján számították ki, az érintett iparágban az ilyen beruházási javak szokásos értékcsökkenési idejét tükröző időszakra elosztva. A bevett gyakorlattal összhangban az így kiszámított összeghez, amely a felülvizsgálati időszakhoz rendelhető, hozzáadták az ezen időszak során esedékes kamatot a rendszeren belül nyújtott kedvezmény teljes értékének megállapítása érdekében. E célra az Indiában a felülvizsgálati időszak során érvényes kereskedelmi kamatot ítélték megfelelőnek. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban indokolt kérésre a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjakat levonták.
- (97) Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban a fenti (94) és (95) preambulumbekzdésben így megállapított támogatási összeget osztották el a felülvizsgálati időszak alatti exportforgalomra (mint megfelelő nevező), mivel a támogatás az exportteljesítmény függvényében járt, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották. Az imént említett módszer szerint kapott támogatási különbözet 5,4 % volt.

6. Jövedelemadó-mentességi rendszer (Income Tax Exemption Scheme, ITES)

- (98) E rendszer keretében az exportőrök az exportértékesítésből származó nyereségre részleges jövedelemadó-mentességben részesülhetnek. E mentesség jogalapját a jövedelemadó-törvény 80HHC. szakasza állapította meg.
- (99) Ezt a rendelkezést a 2005–2006-os pénzügyi évtől (azaz a 2004. április 1-jétől 2005. március 31-ig tartó pénzügyi évtől) eltörölték, és így a jövedelemadó-törvény 80HHC. szakasza 2004. március 31-től már semmilyen kedvezményt nem biztosít. A együttműködő exportáló gyártók a felülvizsgálati időszak során e rendszer keretében semmilyen kedvezményben nem részesültek. Következésképpen, mivel a rendszert visszavonták, az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban nem kell kiegyenlíteni.

7. Exporthitel-rendszer (Export Credit Scheme, ECS)

a) Jogalap

- (100) A rendszert az Indiai Központi Bank (IKB) a „Master Circular DBOD No. DIR. (Exp). BC 02/04.02.02/2007-08” (Külföldi pénznemben nyújtott exporthitel) és a „Master Circular DBOD No. DIR. (Exp). BC 01/04.02.02/2007-08” (Rúpiában nyújtott exporthitel)

című körirataiban ismerteti részletesen, amelyeknek valamennyi indiai kereskedelmi bank a címzettje.

b) Jogosultság

- (101) E rendszer igénybevételére a gyártó-exportőrök és a kereskedő-exportőrök jogosultak. Megállapították, hogy az exporthitel-rendszer kedvezményeiből három exportáló gyártó részesült.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (102) E rendszer keretében az IKB kötelezően megállapítja az indiai rúpiában és devizában nyújtott exporthitelek maximális kamatlábait, amelyeket a kereskedelmi bankok az exportőröknek felszámíthatnak. Az exporthitelrendszer két alrendszerből áll: a szállítás előtti exporthitelrendszerből („csomagolási hitel”), amely a kivitel előtt az exportőr számára az áruk beszerzésére, feldolgozására, gyártására, csomagolására és/vagy szállítására biztosított hitelek foglalja magában, illetve a szállítás utáni exporthitelrendszerből, amely forgóeszközhitelt biztosít az exportkövetelések finanszírozása céljából. A jegybank továbbá azt is előírja a bankok számára, hogy nettó bankhitelállományuk meghatározott részét exportfinanszírozásra fordítsák.

- (103) Az IKB köriratainak eredményeként az exportőrök kedvezményes kamatláb mellett juthatnak exporthitelekhez a szokásos kereskedelmi hitelekhez („készpénzhitelek”) képest, amelyek kamatlábát egyedül a piaci feltételek határozzák meg. A kamatszintkülönbség a jó hitelképességű vállalatok esetében csökkenhet. Valójában a jó hitelképességű vállalatok esetleg azonos feltételekkel kaphatnak exporthitelt és készpénzhitelt.

d) Az exporthitelrendszerrel kapcsolatos következtetések

- (104) Az exporthitelnek a (100) preambulumbekzdésben említett jegybanki köriratban rögzített, kedvezményes kamatlábai a pusztán piaci feltételek szerint meghatározott hitel költségekhez képest csökkenthetik az exportőr hitelköltségeit, így az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében előnyhöz juttatják az exportőrt. Az exportfinanszírozás önmagában nem biztosabb, mint a belföldi finanszírozás. Valójában általában kockázatosabbnak tartják, és az egy-egy hitelhez szükséges mértékű biztosíték, függetlenül a finanszírozás tárgyától, az adott kereskedelmi bank tisztán kereskedelmi döntése. A különböző bankok közötti kamatlábkülönbségek a jegybank módszeréből következnek, mivel egyedi maximált hitelnyújtási szintet határoz meg az egyes kereskedelmi bankok számára. Ezen túlmutatóan a kereskedelmi bankok nem lennének kötelesek a hitelt felvevő ügyfeleknek felajánlani a devizában felvett exporthitelek esetleg előnyösebb kamatlábait.

(105) Annak ellenére, hogy az exporthitel-rendszer keretében biztosított kedvezményes hiteleket kereskedelmi bankok folyósítják, ez a kedvezmény az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja iv. alpontja értelmében a kormány által nyújtott pénzügyi támogatásnak tekintendő. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a támogatások létrejöttéhez sem az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének iv. pontja, sem pedig a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás nem ír elő közforrásokból történő kifizetést, azaz, hogy az indiai kormányknak meg kell térítenie a kereskedelmi bankoknak kiadásait. Ehhez elegendő egy kormányzati utasítás, amely az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének i., ii. vagy iii. pontjában ismertetett funkciók végrehajtására vonatkozik. Az IKB állami szerv, és ennek következtében az alaprendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott „kormányzat” fogalom meghatározás vonatkozik rá. A jegybank 100 %-os állami tulajdonban van, közpolitikai célokat követ (pl. monetáris politika), vezetőségét pedig az indiai kormány nevezi ki. A jegybank az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja második francia bekezdése értelmében magánszervezeteket utasít, mivel a kereskedelmi bankokat bizonyos feltételek betartására kötelezi, többek között arra, hogy az exporthitelekre a jegybank körirataiban rögzített maximális kamatlábakat alkalmazzák, valamint a jegybank rendelkezéseinek megfelelően a kereskedelmi bankoknak nettó bankhitelállományuk meghatározott részét exportfinanszírozásra kell fordítaniuk. Ez az utasítás arra kötelezi a kereskedelmi bankokat, hogy az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett funkciókat lássanak el; ebben az esetben arra, hogy kedvezményes exportfinanszírozás formájában hitelt nyújtsanak. Az ilyen, bizonyos feltételek mellett nyújtott hitel formájában történő közvetlen finanszírozás rendes körülmények között a kormány feladata, és a gyakorlatban valójában nem különbözik a kormányok által követett – az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja értelmében vett – gyakorlattól. Ez a támogatás az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek és kiegyenlíthetőnek minősül, mivel a kedvezményes kamatok csak exportfinanszírozás céljára vehetők igénybe, és igénybevételeük az exportteljesítmény függvénye.

e) *A támogatás összegének kiszámítása*

(106) A támogatás összegét annak a különbségnek az alapján számították ki, amely a felülvizsgálati időszak során igénybe vett exporthitelek után fizetett kamat és az együttműködő exportőrök szokásos kereskedelmi hitelei esetében fizetett kamatláb között áll fenn. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget (számláló) osztották el a felülvizsgálati időszak során megvalósult teljes exportforgalomra (mint megfelelő nevezőre), mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és odaítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékmennyiség szolgált.

(107) E rendszer keretében három együttműködő exportáló gyártó részesült 0,3–0,4 %-os kedvezményben a felülvizsgálati időszak alatt.

8. Ösztönzőcsomag (Package Scheme of Incentives, PSI)

a) *Jogalap*

(108) A PET-fóliára vonatkozó korábbi vizsgálatok során – ideértve a jelenleg hatályban lévő végleges kiegyenlítő vámnak a 367/2006/EK rendelet általi kivételét eredményező felülvizsgálati eljárást is – megvizsgálták az egyes indiai államok által működtetett számos olyan rendszert, amelyben a helyi vállalatoknak nyújtottak ösztönzőket. Az egyes államok által kínált rendszerek az ösztönzőcsomagok közé tartoznak, mivel különböző fajta ösztönzőket foglalhatnak magukban. A vizsgálat megállapította, hogy a „Jogosultsági igazolás” rögzíti a vállalatok kedvezményekre való jogosultságát. A vizsgálat során kiderült, hogy Uttar Pradesh állam üzleti adóról szóló törvényének 4A. szakasza alapján két együttműködő gyártó részesült az üzleti adó (forgalmi adó) alóli mentességben az ösztönzőcsomagok rendszer keretében a felülvizsgálati időszak alatt. Ezen adózási szabály az adott vállalatot mentesíti a forgalmi adó (mind a helyi, mind a központi forgalmi adó) megfizetése alól.

b) *Jogosultság*

(109) A jogosultság megszerzéséhez a vállalatoknak – általános szabályként – az állam kevésbé fejlett területein kell beruházniuk, új ipari létesítmény létrehozásával vagy meglévő ipari létesítmény bővítésével vagy diverzifikációjával történő nagymértékű tőkebefektetéssel. Az ösztönzők mértékének meghatározásakor a fő szempont annak a területnek a besorolása, amelyen a vállalkozás található vagy létrejön, illetve a beruházás nagysága.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(110) A mentességi rendszer alapján az adott egységeknek értékesítéseik után egyáltalán nem kellett forgalmi adót beszélniük. Hasonlóképpen, az adott egységek mentesültek a saját vásárlásaik után fizetendő forgalmi adó alól, ha olyan szállítótól vásároltak, aki maga is jogosult volt a rendszerre. Míg az értékesítési műveletekhez kapcsolódó adómentesség nem tekinthető az adott értékesítő egységnek juttatott támogatásnak, a beszerzési műveletek adómentessége már kedvezményt juttat az adott beszerző egységnek.

d) *A közzétételt követő észrevételek*

(111) A közzétételt követően az exportáló gyártók egyike megjegyezte, hogy a rendszer keretében kapott előnyök számszerűsítése során úgy vették, hogy az érintett termék gyártásában felhasznált egyik fő nyersanyag szállítói mentességet élveztek a forgalmi adó alól. Az értékesítési számlák viszont rávilágítottak arra, hogy a szóban forgó szállítók valójában felszámították a forgalmi adót az érintett vállalat részére történt értékesítéseik során. Következésképp a vállalat megfizette a forgalmi adót, ezen beszerzések után tehát nem keletkezett kiegyenlíthető előny az exportáló gyártónál, és a támogatás összegét ennek megfelelően módosították.

e) Következtetés

- (112) A PSI az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. A forgalmi adó alóli mentesség pénzügyi támogatásnak minősül, mivel ez az engedmény csökkenti az államot egyébként megillető bevételeket. Emellett e mentesség a vállalatoknak kedvezményt juttat, mivel javítja a vállalatok likviditását.
- (113) Az ösztönzőcsomag-rendszer csak azon vállalatok számára elérhető, amelyek India valamely államának joghatósága alá tartozó, földrajzilag meghatározott területen eszközöltek beruházást. A rendszer nem elérhető az e területeken kívül található vállalatok számára. A kedvezmény szintje az érintett területtől függően különböző. A rendszer egyedi, és ennél fogva kiegyenlíthető az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdése a) pontjával és 3. cikkének (3) bekezdésével összhangban.

f) A támogatás összegének kiszámítása

- (114) A forgalmi adó alóli mentesség vonatkozásában a támogatás összegének kiszámítása a felülvizsgálati időszak alatt egyébként megfizetendő forgalmi adó azon összege alapján történt, amelyet a rendszer alapján nem fizettek meg.

(115) Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban e támogatási összegeket (számláló) osztották fel a felülvizsgálati időszak során realizált teljes exportforgalomra (mint megfelelő nevezőre), mivel a támogatás nem exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.

(116) E rendszer keretében két együttműködő exportáló gyártó részesült 0,3 %, illetve 1,4 %-os kedvezményben a felülvizsgálati időszak alatt.

9. A kiegyenlíthető támogatások összege

(117) Emlékeztetni kell arra, hogy a fenti (1)–(3) preambulumbekezdésben említett 367/2006/EK rendeletben és későbbi módosításaiban az értékarányosan kifejezett, kiegyenlíthető támogatások mértékét 12–19,1 %-os szinten határozták meg azon érintett együttműködő gyártók vonatkozásában, akik a mostani részleges felülvizsgálatban is együttműködtek.

(118) A jelen részleges időközi felülvizsgálat során az értékarányosan kifejezett kiegyenlíthető támogatásokat 5,4–8,6 % mértékűnek találták, az alábbiakban felsoroltak szerint:

Rendszer→	AAS (*)	DEPBS (*)	EPCGS (*)	SEZS (*)	ECS (*)	PSI	Összesen
Vállalat↓	%	%	%	%	%	%	%
Ester Industries Limited		5,8	1,0		0,4		7,2
Garware Polyester Limited	0,5	3,9	1,0		Elhanyagolható		5,4
Polyplex Corporation Limited	1,7	3,2	1,9		0,4	1,4	8,6
SRF Limited				5,4			5,4
Uflex Limited	2,1	2,7	1,0		0,3	0,3	6,4

(*) A csillaggal jelölt támogatások exporttámogatások.

10. Kiegyenlítő intézkedések

- (119) Az alaprendelet 19. cikkének rendelkezéseivel és a szóban forgó részleges időközi felülvizsgálatnak a vizsgálat megindításáról szóló értesítés 3. pontjában kifejtett indokaival összhangban megállapítható, hogy az együttműködő gyártók tekintetében a támogatási szint csökkent, és így a 367/2006/EK rendelet által ezen exportáló

gyártókra kivetett kiegyenlítő vám mértékét ennek megfelelően módosítani kell.

- (120) A módosított kiegyenlítő vámtételeket az ezen időközi felülvizsgálat során megállapított új támogatási mértékek alapján határozzák meg, mivel az eredeti szubvencióellenes vizsgálat során kiszámított kárkülönbözetek továbbra is magasabb szinten vannak.

- (121) A jelenlegi részleges időközi felülvizsgálat által nem érintett többi vállalat esetében megjegyzendő, hogy a vizsgált rendszerek tényleges módozatai és kiegyenlíthetőségük nem változott meg az előző vizsgálatához képest. Ezért nem indokolt a támogatás és a vámtételek újraszámolása ezen vállalatok esetében. Következésképp a mostani felülvizsgálatban együttműködő öt exportáló gyártó kivételével minden egyéb vállalat vonatkozásában változatlan mértékű vámtétel marad hatályban.
- (122) Az e rendeletben meghatározott egyedi vállalati kiegyenlítő vámtételek a részleges időközi felülvizsgálat során feltárt helyzetet tükrözik. Ezáltal ezek kizárólag az e vállalatok által előállított érintett termék importálása esetében alkalmazandók. Az e rendelet rendelkező részében kifejezetten nem említett egyéb vállalat által – ideértve a kifejezetten említett vállalatokhoz kapcsolódó egységeket is – előállított érintett termékek behozatalára a kedvezményes vámtételek nem alkalmazhatók, így azokra a „minden egyéb vállalatra” alkalmazandó vámok vonatkoznak.
- (123) Ezen egyéni kiegyenlítő vámtételek alkalmazására vonatkozó minden kérést (pl. egy vállalat nevének megváltozását vagy új termelési vagy értékesítési egységek létrehozását követően) azonnal meg kell küldeni a Bizottságnak⁽¹⁾, feltüntetve minden idevonatkozó, különösen a társaság termeléséhez, hazai és exporteladásaihoz kapcsolódó tevékenységeinek módosítására vonatkozó információt, amely például a névváltoztatással vagy a termelési vagy az értékesítési egységekkel függ össze. Indokolt esetben a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően az egyedi vámtételekben részesülő vállalatok listájának frissítésével megfelelően módosítják a rendeletet.

11. Dömpingellenes intézkedések

- (124) A vizsgálat megindításáról szóló értesítés 3. pontjának utolsó bekezdésének megfelelően a kiegyenlítő vám módosítása érinteni fogja az 1292/2007/EK rendelet által kivetett végleges dömpingellenes vámot is, mivel ez utóbbit a korábbi dömpingellenes vizsgálatok során kiigazították, hogy elkerüljék az exporttámogatások által juttatott előnyök hatásainak esetleges kétszeres számbavételét. (Emlékeztetni kell arra, hogy a végleges dömpingellenes vámot a dömpingkülönbözet alapján szabták ki,

mivel ezt alacsonyabbnak találták, mint a kár megszüntetéséhez szükséges különbözetet.) Az alaprendelet 24. cikkének (1) bekezdése és a 384/96/EK rendelet 14. cikkének (1) bekezdése alapján egyetlen termék esetében sem alkalmazhatók egyidejűleg dömpingellenes és kiegyenlítő vámok a dömping és az exporttámogatások alkalmazásából származó azonos helyzet kezeléséhez. Az eredeti vizsgálat megállapította, hogy egyes vizsgált támogatási rendszerek, amelyek a vizsgálat szerint kiegyenlíthetők, az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében exporttámogatásnak minősülnek. A támogatások így befolyásolták az indiai exportőr gyártók exportárait, ami magasabb dömpingkülönbözetekhez vezetett. Ezért az alaprendelet 24. cikkének (1) bekezdése értelmében a végleges dömpingellenes vámokat úgy igazították ki, hogy tükrözzék az exporttámogatások hatását ellensúlyozó végleges kiegyenlítő vám kivetése után fennmaradó tényleges dömpingkülönbözetet (lásd a 366/2006/EK rendelet (59) és az 1424/2006/EK rendelet (11) preambulumbekendését).

- (125) Következésképp az érintett exportáló gyártók vonatkozásában kivetett végleges dömpingellenes vámokat most úgy kell kiigazítani, hogy számításba vegyék a mostani szubvencióellenes felülvizsgálat időszaka alatt az exporttámogatások által juttatott kedvezmények felülvizsgált szintjét, hogy tükrözzék az exporttámogatások hatását ellensúlyozó végleges kiegyenlítő vám kivetése után fennmaradó tényleges dömpingkülönbözetet.
- (126) Az Ester Industries Limited, a Garware Polyester Limited, a Polyplex Corporation Limited és Uflex Limited (akkori nevén Flex Industries Limited)⁽²⁾ vonatkozásában korábban megállapított dömpingkülönbözeteket a 366/2006/EK rendelet (lásd az (50) preambulumbekendést) rögzítette, és a négy érintett vállalat tekintetében 29,3 %, 20,1 %, 3,7 %, illetve 3,2 %-os szintet állapított meg. Az SRF Limited vonatkozásában az 1424/2006/EK rendelet által megállapított dömpingkülönbözet 15,5 %-ot tett ki.
- (127) Számításba véve a felülvizsgálati időszak alatt feltárt exporttámogatások nyújtotta előnyöket és a dömpingkülönbözet korábban meghatározott szintjét, az érintett vállalatokra alkalmazandó különbözeteket és vámtételeket az alábbi táblázat szerint kell kiszámítani:

⁽¹⁾ European Commission, Directorate General for Trade – Directorate B, N105, 04/90, Rue de la Loi/Wetstraat 200, 1049 Brussels, Belgium.

⁽²⁾ HL L 68., 2006.3.8., 6. o.

Vállalat	Exporttámogatás mértéke	Teljes támogatás mértéke	Korábban meghatározott dömpingkülönbözlet	Kiegészítő vám	Dömpingellenes vám	Teljes vámtétel
Ester Industries Limited	7,2 %	7,2 %	29,3 %	7,2 %	22,1 %	29,3 %
Garware Polyester Limited	5,4 %	5,4 %	20,1 %	5,4 %	14,7 %	20,1 %
Polyplex Corporation Limited	7,2 %	8,6 %	3,7 %	8,6 %	0,0 %	8,6 %
SRF Limited	5,4 %	5,4 %	15,5 %	5,4 %	10,1 %	15,5 %
Uflex Limited	6,1 %	6,4 %	3,2 %	6,4 %	0,0 %	6,4 %

(128) Az öt érintett exportáló gyártóra érvényes dömpingellenes vám felülvizsgált szintjének figyelembevétele érdekében módosítani kell az 1292/2007/EK rendeletet,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 367/2006/EK rendelet 1. cikke (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árra alkalmazandó végleges kiegészítő vám az alább felsorolt vállalatok által gyártott termékek esetében a következő:

Vállalat	Végleges vám (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Ester Industries Limited, 75–76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, India	7,2	A026
Garware Polyester Limited, Garware House 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, India	5,4	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, India	17,1	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, India	8,7	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, India	8,6	A032
SRF Limited, Block C, Sector 45, Greenwood City, Gurgaon 122 003, Haryana, India	5,4	A753
Uflex Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), India	6,4	A027
Összes többi vállalat	19,1	A999”

2. cikk

Az 1292/2007/EK rendelet 2. cikke (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árra alkalmazandó végleges dömpingellenes vám az alább felsorolt vállalatok által gyártott termékek esetében a következő:

Vállalat	Végleges vám (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Ester Industries Limited, 75–76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, India	22,1	A026
Garware Polyester Limited, Garware House 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, India	14,7	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, India	0,0	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, India	18,0	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, India	0,0	A032
SRF Limited, Block C, Sector 45, Greenwood City, Gurgaon 122 003, Haryana, India	10,1	A753
Uflex Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), India	0,0	A027
Összes többi vállalat	17,3	A999"

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. január 8-án.

a Tanács részéről
az elnök
K. SCHWARZENBERG